

VAHŞİ DOĞADA BİRLİKTE DAHA GÜÇLÜYÜZ

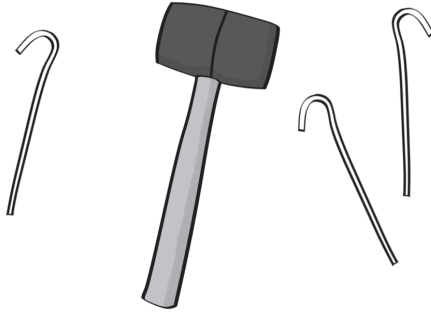
BEAR GRYLLS

MACERALARI

KAR FIRTINASIYLA MÜCADELE

1

Sırt Çantası ve Bir Türlü Kurulamayan Çadır

Olly, sırt çantasının ne kadar ağır olduğunu fark ettiğinde kamp yapmaktan hoşlanmayacağına karar verdi.

Arkadaşı Jack'le birlikte arabadalardı. Jack, bu kampa daha önce de gelmişti. Babası arabayı otoparka çektiği an Jack, liderlerden birine haber vermek için dışarı fırladı. Jack'in babası bagajı açarken Olly yavaşça arabadan indi ve sırt çantasına uzandı.

1

Çanta yerinden oynamadı ama Olly neredeyse düşecekti.

- Çok ağır, diye şikâyet etti.

- Evet, içinde bir sürü şey var, diye cevap verdi Jack'in babası.

Çantayı kaldırıp dışarı çıkardı.

- Jack'ten bu kadar şey getirmesini istediklerine inanamadım. Uyku tulumu, tırmanış botları, koşu ayakkabıları, havlular, sayısız değişik kıyafet... Çantanı hazırlarken fark etmedin mi?

- Çantamı babam hazırladı, dedi Olly.

- Ah, doğru ya!

Jack'in babası, çantayı sırtına alması için Olly'e yardım etti. Olly, çantanın ağırlığıyla neredeyse yere düşecekti.

- Anne ve babanın bu hafta sonu çalışmak zorunda olması çok üzücü. Sizinkiler çok çalışıyor, değil mi?

- Sanırım, diye mırıldandı Olly.

Kampın bu boşluğu telafi etmek için iyi bir fırsat olduğunu söylemişlerdi. Olly, evde tek başına kalmayı tercih ederdi ama açıkçası henüz o kadar büyük değildi. Evde onun ihtiyacı olan her şey vardı: yiyecek ve televizyon. Etrafta da kimse olmayacaktı.

Jack, koşarak geri geldi.

- Kayıt yaptırmamız gerekiyor. Sonra çadırda kiminle beraber kalacağımızı öğreneceğiz.

Kocaman gülümsemesi ne kadar sabırsızlandığını gösteriyordu.

- Öyleyse birkaç gün sonra görüşürüz.

Babası, Jack'e sarıldı. Sonra Olly'nin omzuna samimi bir şekilde dokundu.

- Tadını çıkarın!

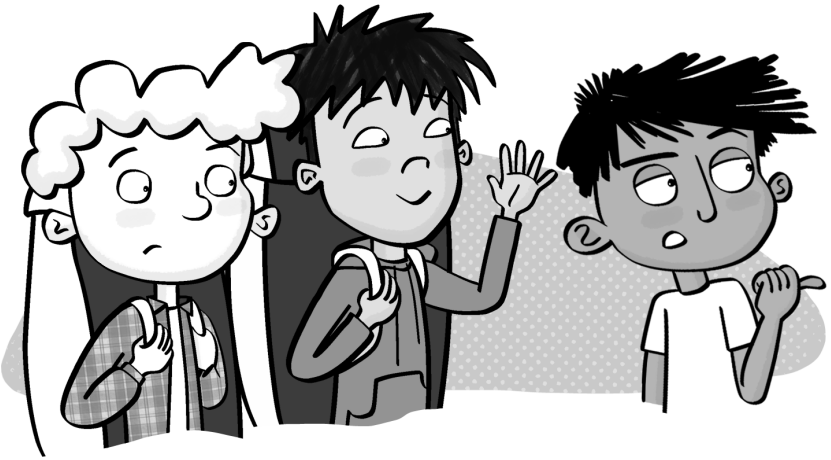
Olly, arabanın gidişini izledi. Sonra döndü ve somurtarak Jack'i takip etti.

Kamp lideri, elinde yazı tahtası olan gü-
ler yüzlü bir kadındı. İsimlerini öğrendik-
ten sonra başka bir çocuğu daha yanına
çağırdı.

- Bu, Omar, dedi. Herkesi üçerli grupla-
ra ayırıyoruz. Birlikte aynı çadırı paylaşa-
caksınız.

Jack, neşeli bir şekilde:

- Selam Omar, dedi. Benim adım Jack
ve bu da arkadaşım Olly. Tanıştığımıza

memnun oldum.

Omar, gülerek karşılık verdi.

- Ben de.

Fakat sabırsızca çoktan arkasına dönmüştü.

- Şu çadırları nereden alacağımızı buldum, diye seslendi. Hadi gidelim!

Onu takip ederlerken:

- Vay be! Ne kadar da istekli, değil mi, dedi Jack.

Olly, "*Her ikiniz de öylesiniz.*" diye kendi kendine düşündü.

Çadır ve ekipmanları kocaman bir çantanın içinde vermişlerdi. Çanta o kadar ağırdı ki, kamp yerine üçü birlikte anca taşıyabilmişlerdi.

Dahası çadırı kendilerinin kurması gerekiyordu.

Yere attığınızda kendiliğinden kurulan

modern bir çadır değildi bu. Ve belli ki hiç de kolay olmayacaktı.

- Pekâlâ, dedi Omar. Daha önce yapmıştım. Önce bu çubukları bir araya getirmeliyiz, böylece ayakta durabilirler. Sonra çadırı tamamlayacak kumaşı da bu iskeletin üstüne asarız. Yani sadece çubukları bir arada tutacak parçaları bulmalıyız.

Çantadan çıkan çadır çubuklarını karıştırmaya başladılar. Olly kısa süre sonra birbirleriyle uyumlu görünen bir çift buldu. Bunlar Omar'daki çubukları birbirine tutturmak için gerekli olan parçalara benziyordu. Olly, çubukları yere bıraktı. Böylece Omar hazır olduğu zaman onları kullanabilirdi. Sonra başka hangilerini bir araya getirebileceğini görmek için çubuk yığınının içine baktı.

Bir süre sonra Omar sabırsızca:

- Hadi ama, dedi.

Olly ona doğru baktı.

- Ne oldu?

- Verir misin şu parçaları artık?

Omar, Olly'nin yere bıraktığı çubukları işaret etti.

- Burada onların uyacağı bir sürü parça var.

- Ben de tam sana veriyordum bunları, dedi Olly.

Omar parçaları almak için ayağa kalktığında gözlerini deviriyor, ağzının içinde homurdanıyordu.

Artık oluşturdukları çadır iskeletini su geçirmez örtünün üstüne koymaları ve çadır kumaşını iskeletin üstüne geçirip bağlamaları gerekiyordu. En sonunda da çadırın rüzgârda uçmayacağından emin

olmak için çadır kazıklarını yere çakıp germe halatına tutturmak zorundalardı.

- Hallettik sayılır, dedi Omar. Halatları nasıl kullanacağımızı biliyorum.

Jack ve Olly birbirlerine baktılar.

- Kazıkları çaktıktan sonra onları halatlara tutturup bağlayacaksın, değil mi, diye sordu Jack.

Omar kafasını iki yana salladı.

- Hayır. Bundan daha iyisini yapacağım. Kazığı çakarken halatları mümkün olduğunca germek gerekiyor. Böylece kazık onları daha sıkı tutacaktır. Bu yüzden üçümüz her bir halat için beraber çalışmak zorundayız. İki kişi halatı çekerken üçüncü kişi kazığı çakacak.

Jack ve Omar halatı çekerken Olly, ilk kazığı germe halatının sonundaki halkadan geçirdi. Sonra da lastik tokmağı sertçe

kazığın üstüne indirdi.

Tokmak geri sekti, neredeyse gözüne çarpıyordu ama kazık yerinden oynamadı.

- Aahh, diye bağırdı.

- İyi misin, diye sordu Jack.

Olly tekrar denedi fakat kazığı yine çakamadı.

- Zemin çok sert, diye sızlandı.

- Ben deneyeyim bir de.

Oly bir şey diyemeden Omar tokmağı ondan kapmıştı. Oly, Omar'ın yerine geçti ve Jack'le birlikte halatı çektiler. Omar, kazığı birazcık sola kaydırды ve tokmakla vurdu. Kazık, sorunsuz bir şekilde çakılmıştı. Oly, utandı ve biraz da kızardı.

Omar, onu küçümseyerek:

- Kazık, taşın üzerindeydi, dedi. Hadi diğerlerini de halledelim. Beş tane kaldı.

Omar, geri kalanları da çakmak için tokmağı bırakmadı.

Bütün çadırlar kurulduğunda liderlerden biri kamp alanının ortasına yürüdü ve düdüğünü çaldı.

- Hadi bakalım, herkes burada olduğuna göre toplanma yerine gidebiliriz.

- Gitme zamanı, diye haykırdı Omar.

Hemen ardından aceleyle yola koyuldu ve diğer ikisine onu takip etmeleri için el işareti yaptı. Jack, ilerlemeye başladı ama sonra Olly'nin geride kaldığını fark etti.

- Geliyor musun, diye sordu.

Gerçekten gitmek istediđini göstermek için ufak bir dans hareketi yaptı.

- Evet, dedi Olly. Geliyorum.

Ellerini cebine soktu ve ve ayaklarını sürüyerek onları takip etti.